

TEISĖJŲ ATSAKOMYBĖ, JŲ ATLEIDIMAS IR PAŠALINIMAS IŠ PAREIGŲ, TEISĖJŲ VEIKLOS VERTINIMAS

[...] Teisėjų garbės teismas nagrinėja teisėjų drausmės bylas. [...] teismų veikla nėra teisingumo ministro valdymo sritis, todėl jo kompetencijai negali būti priskirti įgaliojimai dalyvauti sudarant Teisėjų garbės teismą. Antraip būtų paneigta Teisėjų garbės teismo, kaip teisminės valdžios savivaldos ir savireguliacijos instituto, samprata.

(Konstitucinio Teismo 1999 m. gruodžio 21 d. nutarimas)

[...] išimtis, kai Respublikos Prezidentas neturi kreiptis tokio patarimo, nes teisėjas iš pareigų yra atleidžiamas dėl to, kad yra skiriamas Vyriausybės nariu (Ministru Pirmininku arba ministru) arba Konstitucinio Teismo teisėju, taip pat kai Aukščiausiojo Teismo pirmininkas arba teisėjas, Apeliacinio teismo pirmininkas arba teisėjas yra atleidžiamas iš pareigų apkaltos proceso tvarka.

(Konstitucinio Teismo 2006 m. gegužės 9 d. nutarimas)

[...] patarimas turi būti duodamas griežtai laikantis tinkamo teisinio proceso reikalavimų ir įvertinus vien atitinkamų asmenų profesinį pasirengimą ir tokias asmenines savybes, kitas aplinkybes, kurias lemia jų tinkamumą ar netinkamumą atitinkamoms pareigoms (ar teisėjo darbui apskritai). [...] Pažymėtina, kad Konstitucija nenumato ir netoleruoja tokios situacijos, kai jos 112 straipsnio 5 dalyje nurodyta speciali įstatymo numatyta teisėjų institucija nepataria Respublikos Prezidentui. [...] pagal Konstituciją minėta speciali teisėjų institucija turi aiškiai ir nedviprasmiškai patarti Respublikos Prezidentui [...].

(Konstitucinio Teismo 2006 m. gegužės 9 d. nutarimas)

[...] Jeigu į minėtas teismo pirmininko, teismo skyriaus pirmininko ar kurias nors kitas administracines pareigas teismuose teisėjai buvo paskirti tam tikram įstatymų nustatytam laikui, šiam laikui pasibaigus jie turi būti atleidžiami iš pareigų ir dėl to, kaip ir skiriant juos į tas pareigas, turi būti priimamas atitinkamas individualus teisės taikymo aktas. Teismų pirmininkų, teismų skyrių pirmininkų, kitų teismuose administracines pareigas einančių teisėjų įgaliojimai negali būti pratęsti nei įstatymu, nei koku nors kitu bendro pobūdžio normas nustatančiu teisės aktu - tokie įgaliojimai apskritai negali būti pratęsti, nes pasibaigus įgaliojimų laikui jie nutrūksta (dėl to turi būti priimamas individualus teisės taikymo aktas), o tada įstatymų nustatyta tvarka turi būti iš naujo sprendžiama, ar to teismo pirmininku, teismo skyriaus pirmininku ir pan. turi būti skiriamas tas pats teisėjas (jeigu įstatymai numato tokią galimybę), ar kitas asmuo.

(Konstitucinio Teismo 2006 m. gegužės 9 d. nutarimas)

[...] teisėjas, nors pasibaigė jo įgaliojimų laikas arba jis sulaukė įstatyme nustatyto pensinio amžiaus, dar kurį laiką gali eiti šias pareigas tol, kol bus baigtos nagrinėti tam tikros bylos (jose bus priimti baigiamieji sprendimai), kurios nebuvo baigtos nagrinėti tuo metu (tą dieną), kai pasibaigė to teisėjo įgaliojimų laikas arba jis sulaukė įstatyme nustatyto pensinio amžiaus; toks išimtinis teisinis reguliavimas būtų konstituciškai pateisinamas dėl to, kad priešingu atveju, t. y. nenustačius tokio teisinio reguliavimo, sulėtėtų atitinkamų bylų sprendimas – teisingumo vykdymas ir taip galėtų būti sudarytos prielaidos pakenkti asmenų teisėms ir teisėtiems interesams, pažeistos tam tikros konstitucinės vertybės.

(Konstitucinio Teismo 2006 m. gegužės 9 d. nutarimas)

[...] "teisėjai atleidžiami įstatymo nustatyta tvarka". Tai reiškia, kad Teismų įstatyme nustatytos teisėjų atleidimo iš pareigų tvarkos privalo laikytis visi subjektai, kurie pagal Konstituciją ir Teismų įstatymą turi įgaliojimus spręsti teisėjų atleidimo iš pareigų klausimus arba Teismų įstatyme nustatytais būdais turi įgaliojimus dalyvauti sprendžiant teisėjų atleidimo iš pareigų klausimus.

(Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 27 d. nutarimas)

[...] Teismų įstatyme nustatydamas teisėjų atleidimo iš pareigų tvarką įstatymų leidėjas pagal Konstituciją turi tam tikrą diskreciją, tačiau nustatydamas šią tvarką įstatymų leidėjas negali *inter alia* paneigti ar suvaržyti Konstitucijoje įtvirtintų Respublikos Prezidento, Seimo, specialios teisėjų institucijos konstitucinių įgaliojimų.

(*Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 27 d. nutarimas*)

[...] nustatyti skirtingi teisėjų atleidimo iš pareigų pagrindai (jų ypatumai) suponuoja *inter alia* tai, kad įstatymų leidėjas, atsižvelgdamas į teisėjo atleidimo iš pareigų pagrindų ypatumus, turi įgaliojimus Teismų įstatyme diferencijuoti teisėjo atleidimo iš pareigų teisinį reguliavimą, t. y. nustatyti skirtingas teisėjo atleidimo iš pareigų procedūras. [...] nustatant teisėjo atleidimo iš pareigų procedūras (atsižvelgiant *inter alia* į atleidimo pagrindą (jo ypatumus) visais atvejais turi būti paisoma teisėjo ir teismų nepriklausomumo principo, nekaltumo prezumpcijos, tinkamo teisinio proceso reikalavimų, kitų Konstitucijoje įtvirtintų imperatyvų.

(*Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 27 d. nutarimas*)

[...] teisėjai atleidžiami iš pareigų įstatymo nustatyta tvarka, be kita ko, kai savo poelgiu pažemino teisėjo vardą. [...] numatyta poelgis, kuriuo buvo pažemintas teisėjo vardas, suponuoja ne tik atitinkamų objektyvaus pobūdžio faktų nustatymą (konstatavimą), bet ir jų vertinimą.

(*Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 27 d. nutarimas*)

[...] Konstitucijoje *expressis verbis* nėra nustatyta, kokie teisėjo poelgiai yra priskirtini prie tokių, kuriais yra pažeminamas teisėjo vardas. Pažymėtina, kad formuluotė "teisėjo vardą pažeminantis poelgis" yra talpi, ji apima ne tik teisėjo elgesį, kuriuo jis teisėjo vardą pažemino vykdydamas savo, kaip teisėjo, įgaliojimus, bet ir teisėjo vardą pažeminusį elgesį, nesusijusį su teisėjo įgaliojimų vykdymu. Pagal Konstituciją įstatymų leidėjas, taip pat teismų savivaldos institucijos turi diskreciją nustatyti, kokie teisėjo poelgiai yra priskirtini tokiems, kuriais pažeminamas teisėjo vardas, tačiau nei įstatymais, nei teismų savivaldos institucijų sprendimais negali būti nustatytas koks nors išsamus (baigtinis) poelgių, kuriais teisėjas pažemina teisėjo vardą, sąrašas. Ar teisėjo poelgis yra toks, kuriuo yra pažeminamas teisėjo vardas, kiekvieną kartą turi būti sprendžiama įvertinus visas su tuo poelgiu susijusias ir turinčias reikšmės bylai aplinkybes.

(*Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 27 d. nutarimas*)

[...] Pagal Konstituciją teisėjus iš pareigų atleidžia: Aukščiausiojo Teismo teisėjus, taip pat jo pirmininką - Seimas Respublikos Prezidento teikimu; Apeliacinio teismo teisėjus, taip pat jo pirmininką - Respublikos Prezidentas Seimo pritarimu; apygardų ir apylinkių teismų teisėjus ir pirmininkus - Respublikos Prezidentas; specializuotų teismų teisėjus ir pirmininkus - Respublikos Prezidentas.

(*Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 27 d. nutarimas*)

[...] "teisėjas gali atsakyti drausmine tvarka <...> už teisėjo vardą žeminantį poelgį <...>"; [...] teisėjo vardą žeminantis poelgis - tai Teisėjų etikos taisyklių reikalavimų neatitinkantis poelgis, kuriuo pažeminamas teisėjo vardas bei kenkiama teismo autoritetui, [...] teisėjo vardą žeminančiu poelgiu taip pat pripažįstamas bet koks pareiginis nusižengimas - aiškiai aplaidus konkrečios teisėjo pareigos atlikimas arba jos neatlikimas be pateisinamos priežasties.

(*Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 27 d. nutarimas*)

[...] Teisėjų garbės teismas, išnagrinėjęs drausmės bylą, sprendimu gali: nutraukti drausmės bylą, nes nėra drausminės atsakomybės pagrindo; nutraukti drausmės bylą, jei praleistas terminas šiai bylai iškelti; apsiriboti drausmės bylos svarstymu; paskirti drausminę nuobaudą. [...] "Teisėjų garbės teismas sprendimu gali pasiūlyti Respublikos Prezidentui ar Seimui:

1) paskirti teisėją žemesnės pakopos teismo teisėju;

- 2) atleisti teisėją iš pareigų;
- 3) pradėti teisėjo apkaltos procesą."

(Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 27 d. nutarimas)

[...] Teisėjų garbės teismo sprendimas per dešimt dienų nuo jo priėmimo gali būti skundžiamas Aukščiausiajam Teismui; tokius skundus Aukščiausiajame Teisme nagrinėja trijų teisėjų kolegija; skundą turi teisę paduoti teisėjas ir iškelti drausmės bylą pasiūlęs subjektas.
(Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 27 d. nutarimas)

[...] Teisėjų garbės teismas pagal Konstituciją nėra ir negali būti laikomas teismu, t. y. teisingumą vykdančia institucija. [...] Teisėjų garbės teismas - tai viena iš teismų savivaldos institucijų, turinti įgaliojimus nagrinėti teisėjų padarytus nusižengimus ir skirti jiems drausmines nuobaudas. Teisėjų garbės teismas nėra konstitucinė institucija - pagal Konstituciją įstatymų leidėjas turi įgaliojimus spręsti, ar numatyti tokią instituciją, ar jos nenumatyti.
(Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 27 d. nutarimas)

[...] iškelti drausmės bylą teisėjui turi teisę Teisėjų etikos ir drausmės komisija; siūlyti iškelti teisėjui drausmės bylą turi teisę Teismų taryba, taip pat teismo, kuriame dirba teisėjas, arba bet kurio aukštesnės pakopos teismo pirmininkas; iškelta drausmės byla perduodama Teisėjų garbės teismui.
(Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 27 d. nutarimas)

[...] Respublikos Prezidento konstitucinių įgaliojimų kreiptis į specialią teisėjų instituciją patarimo dėl teisėjo, kuris savo poelgiu pažemino teisėjo vardą, atleidimo iš pareigų negali susaistyti tai, yra Teisėjų garbės teismo atitinkamas siūlymas Respublikos Prezidentui ar jo nėra. Pagal Konstituciją joks Teisėjų garbės teismo sprendimas drausmės byloje, kurioje buvo nagrinėjama, ar teisėjas savo poelgiu pažemino teisėjo vardą, kad ir koks jis būtų (*inter alia* nutraukti drausmės bylą, jeigu nėra drausminės atsakomybės pagrindo; apsiriboti drausmės bylos svarstymu; paskirti teisėjui drausminę nuobaudą), neapriboja, juo labiau nepaneigia, Respublikos Prezidento konstitucinių įgaliojimų kreiptis į specialią teisėjų instituciją patarimo dėl teisėjo, kuris savo poelgiu pažemino teisėjo vardą, atleidimo iš pareigų.
(Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 27 d. nutarimas)

[...] Pabrėžtina, jog vien tai, kad Respublikos Prezidentas sprendžia ar dalyvauja sprendžiant klausimus, susijusius su teisėjų karjera, - skiria ir atleidžia apylinkių, apygardų teismų, įsteigtų specializuotų teismų teisėjus; gavęs Seimo pritarimą, skiria ir atleidžia Apeliacinio teismo teisėjus; teikia Seimui skirti ir atleisti Aukščiausiojo Teismo teisėjus, - nėra pagrindas abejoti teismų ir teisėjų nepriklausomumu nagrinėjant teisėjo atleidimo iš pareigų bylas teisme, kurio teisėjus skiria Respublikos Prezidentas.
(Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 27 d. nutarimas)

[...] Teismų įstatyme yra įtvirtintas toks visuminis teisėjo atleidimo iš pareigų dėl to, kad teisėjas savo poelgiu pažemino teisėjo vardą, santykių reguliavimas, pagal kurį Teisėjų garbės teismas turi teisę *inter alia* teikti pasiūlymus Respublikos Prezidentui atleisti teisėją iš pareigų dėl to, kad jis savo poelgiu pažemino teisėjo vardą, o Respublikos Prezidentas, gavęs specialios teisėjų institucijos patarimą dėl teisėjo atleidimo iš pareigų dėl to, kad jis savo poelgiu pažemino teisėjo vardą, turi įgaliojimus spręsti, ar atleisti teisėją iš pareigų minėtu pagrindu;
(Konstitucinio Teismo 2007 m. sausio 16 d. nutarimas)

[...] Teismų įstatyme nėra nustatyta, kad Respublikos Prezidentas atleisti teisėją iš pareigų dėl to, kad teisėjas savo poelgiu pažemino teisėjo vardą, gali tik esant Teisėjų garbės teismo siūlymui Respublikos Prezidentui; nėra nustatyta, kad Respublikos Prezidentas kreiptis į specialią teisėjų

instituciją patarimo dėl teisėjo atleidimo iš pareigų dėl to, kad teisėjas savo poelgiu pažemino teisėjo vardą, gali tik tuomet, kai yra Teisėjų garbės teismo siūlymas Respublikos Prezidentui atleisti teisėją dėl to, kad teisėjas savo poelgiu pažemino teisėjo vardą;
(*Konstitucinio Teismo 2007 m. sausio 16 d. nutarimas*)

[...] Vadinasi, prieš atleidžiant apylinkės teismo teisėją iš pareigų dėl to, kad jis savo poelgiu pažemino teisėjo vardą, nėra būtina tokiam teisėjui iškelti drausmės bylą ir nėra būtina, kad Teisėjų garbės teismas, išnagrinėjęs tokią bylą, priimtų sprendimą siūlyti Respublikos Prezidentui atleisti tą teisėją iš pareigų, taip pat kad nepriklausomai nuo to, yra Teisėjų garbės teismo siūlymas Respublikos Prezidentui atleisti tą teisėją iš pareigų ar tokio siūlymo nėra, tai neapriboja, juo labiau nepaneigia Respublikos Prezidento konstitucinių įgaliojimų kreiptis į specialią teisėjų instituciją patarimo dėl apylinkės teismo teisėjo, kuris savo poelgiu pažemino teisėjo vardą, atleidimo iš pareigų
(*Konstitucinio Teismo 2007 m. sausio 16 d. nutarimas*)

[...] teisėjų atleidimo iš pareigų tvarka turi būti nustatyta ne bet kokiame, o būtent Teismų įstatyme; Teismų įstatyme nustatydamas teisėjų atleidimo iš pareigų tvarką įstatymų leidėjas pagal Konstituciją turi tam tikrą diskreciją, tačiau nustatydamas šią tvarką įstatymų leidėjas negali *inter alia* paneigti ar suvaržyti Konstitucijoje įtvirtintų Respublikos Prezidento, Seimo, taip pat specialios teisėjų institucijos konstitucinių įgaliojimų.
(*Konstitucinio Teismo 2007 m. sausio 16 d. nutarimas*)

[...] Konstitucijos 115 straipsnyje minėti teisėjų atleidimo iš pareigų pagrindai – t. y. „kai savo poelgiu pažemino teisėjo vardą“, „kai įsiteisėja juos apkaltinę teismų nuosprendžiai“ – yra atskirti, reiškia, kad šie pagrindai negali būti tapatinami, kad poelgis, kuriuo pažeminamas teisėjo vardas, nėra sietinas tik su nusikalstamos veikos padarymu. Kita vertus, poelgis, kuriuo pažeminamas teisėjo vardas, vėliau apkaltinamuoju teismo nuosprendžiu gali būti pripažintas ir nusikalstama veika. Taigi pagal Konstitucijos 115 straipsnio 5 punktą teisėjas gali būti atleistas iš pareigų, jeigu savo poelgiu pažemino teisėjo vardą, nepriklausomai nuo to, ar teisėjo vardą žeminantis poelgis vėliau teismo yra įvertinamas kaip nusikalstama veika ir ar atitinkamas apkaltinamasis teismo nuosprendis įsiteisėja.
(*Konstitucinio Teismo 2007 m. sausio 16 d. nutarimas*)

Kitaip vertintinos teisinės situacijos, kai teisėjai, nepasibaigus įgaliojimų laikui ir nesulaukę įstatyme nustatyto pensinio amžiaus, yra atleidžiami iš pareigų savo noru (atsistatydina), taip pat kai teisėjai yra atleidžiami iš pareigų juos išrinkus į kitas pareigas arba jų sutikimu perkėlus į kitą darbą. Tokie teisėjo įgaliojimų nutrūkimo pagrindai yra susiję su paties teisėjo laisvu apsisprendimu nebebūti teisėju, nebesiekti teisėjo karjeros (visiškai arba laikinai). Todėl įstatymų leidėjas turi diskreciją nustatyti, ar teisėjų socialinės (materialinės) garantijos nutrūkus teisėjo įgaliojimams tokiems asmenims (iš teisėjo pareigų atleistiems savo noru, atsistatydinusiems, taip pat atleistiems iš teisėjo pareigų išrinkus juos į kitas pareigas arba jų sutikimu perkėlus į kitą darbą) sietinos vien su šių asmenų kaip teisėjų įgaliojimų nutrūkimu, ar ir su kitais teisiniais faktais. (*Konstitucinio Teismo 2007 m. spalio 22 d. nutarimas*)

[...] Teisėjo – kaip ir Seimo nario ir Vyriausybės nario, kurie taip pat yra pareigūnai, įgyvendinantys funkcijas vykdant valstybės valdžią, – imunitetas nuo administracinės atsakomybės Konstitucijoje nėra nustatytas, išskyrus atvejus, kai administracinė atsakomybė yra susijusi su teisėjo laisvės suvaržymu;
(*Konstitucinio Teismo 2007 m. gruodžio 17 d. nutarimas*)

[...] Konstitucijos 112 straipsnyje ir Teismų įstatymo 90 straipsnyje yra įtvirtinta Respublikos Prezidento teisė atleisti teisėjus iš pareigų. Konstitucijos 115 straipsnyje ir Teismų įstatyme yra

numatyti teisėjo atleidimo iš pareigų pagrindai, *inter alia* kai teisėjas savo poelgiu pažemina teisėjo vardą. Nepriekaištinga reputacija – esminis reikalavimas teisėjui, išliekantis visą jo įgaliojimų vykdymo laiką. Paaiškėjus, kad teisėjas savo poelgiu pažemino teisėjo vardą, Respublikos Prezidentui kyla konstitucinė pareiga kreiptis į Teismų tarybą patarimo dėl tokio teisėjo atleidimo, o gavus tokį patarimą – atleisti tą teisėją.

(*Konstitucinio Teismo 2007 m. gruodžio 17 d. nutarimas*)

[...] Konstitucijos 84 straipsnio 11 punkte ir 112 straipsnyje nustatyti išimtiniai Respublikos Prezidento įgaliojimai skirti, perkelti ir atleisti iš pareigų apygardų ir apylinkių teismų teisėjus ir pirmininkus įgyvendintini be jokių išlygų, jų neriboja kitų valstybės valdžios institucijų, taip pat ir teismų, valia.

(*Konstitucinio Teismo 2007 m. gruodžio 17 d. nutarimas*)

[...] yra nustatyti du alternatyvūs teisėjo patraukimo atsakomybėn už teisėjo vardo pažeminimą būdai: teisėjas gali arba atsakyti drausmine tvarka, arba būti atleistas iš pareigų Teismų įstatymo 90 straipsnyje nustatyta tvarka. Tai priklauso nuo padaryto nusižengimo sunkumo. [...] drausmės bylos iškėlimas nėra kliūtis atleisti teisėją iš teisėjo pareigų, jei jis savo poelgiu akivaizdžiai pažemino teisėjo vardą, nes atleidimas iš pareigų nėra drausminė nuobauda ir jis yra sietinas su tuo, kad asmuo neatitinka įstatymuose teisėjui nustatytų reikalavimų.

(*Konstitucinio Teismo 2007 m. gruodžio 17 d. nutarimas*)

[...] teisėjo vardą žeminantis poelgis ir administracinis teisės pažeidimas – skirtingi teisėjo patraukimo drausminėn atsakomybėn pagrindai; administracinis teisės pažeidimas savaime nereiškia, kad buvo padarytas teisėjo vardą žeminantis poelgis. [...] įstatymuose numatyti administraciniai teisės pažeidimai yra labai įvairūs; ne kiekvienas administracinis teisės pažeidimas (*inter alia* ne kiekvienas kelių eismo taisyklių pažeidimas) savaime reiškia, jog yra pagrindas jį padariusį teisėją traukti drausminėn atsakomybėn, traktuoti kaip pažeminusį teisėjo vardą.

(*Konstitucinio Teismo 2007 m. gruodžio 17 d. nutarimas*)

[...] teisėjų atleidimo iš pareigų tvarka turi būti nustatyta ne bet kokiam, o būtent Teismų įstatyme; Teismų įstatyme nustatydamas teisėjų atleidimo iš pareigų tvarką įstatymų leidėjas pagal Konstituciją turi tam tikrą diskreciją, tačiau nustatydamas šią tvarką įstatymų leidėjas negali *inter alia* paneigti ar suvaržyti Konstitucijoje įtvirtintų Respublikos Prezidento, Seimo, taip pat Konstitucijos 112 straipsnio 5 dalyje nurodytos specialios teisėjų institucijos konstitucinių įgaliojimų.

(*Konstitucinio Teismo 2007 m. gruodžio 17 d. nutarimas*)

[...] Pasibaigus apylinkės teismo teisėjo penkerių metų įgaliojimų laikui, Respublikos Prezidentas gali, bet neprivalo skirti jį apylinkės teismo teisėju [...] be egzamino ir atrankos [...] iki jam sukaks 65 metai. Tai yra Respublikos Prezidento diskrecija, kurią įgyvendindamas Respublikos Prezidentas vadovaujasi ne tik asmens noru toliau būti teisėju, bet ir viešuoju interesu, kad teisėjais būtų skiriami tik tinkamų dalykinių ir asmeninių savybių turintys asmenys.

(*Konstitucinio Teismo 2007 m. gruodžio 20 d. nutarimas*)

[...] tais atvejais, kai Respublikos Prezidentas kreipiasi į specialią įstatymo numatytą teisėjų instituciją, kad ši patartų dėl teisėjo atleidimo iš pareigų, nes pasibaigė to teisėjo įgaliojimų laikas, minėta speciali teisėjų institucija privalo įsitikinti, ar iš tikrųjų yra nurodyti objektyvaus pobūdžio faktai, ir, jeigu jie yra, privalo patarti Respublikos Prezidentui atleisti teisėją iš pareigų, kad „jeigu speciali įstatymo numatyta teisėjų institucija nustato, jog minėti objektyvaus pobūdžio faktai iš tikrųjų yra, ji pagal Konstituciją negali nepatarti Respublikos Prezidentui atleisti teisėjo iš pareigų, o Respublikos Prezidentas, gavęs tokį patarimą, privalo atleisti atitinkamą teisėją iš pareigų“, taip

pat kad „tokiais atvejais pagal Konstituciją tą teisėją atleisti yra privaloma“.
(*Konstitucinio Teismo 2007 m. gruodžio 20 d. nutarimas*)